

Nauczmy się żyć obok siebie – Zbigniew Wodecki

Umiemy żyć obok zła
Nie widzieć krzywd ani łez ani biedy
Tysiące spraw każdy ma
A przecież nikt czasu nie da na kredyt
Lecz po dniu wiecznie zdyszonym
Gdy zamilknie zamków szczęk
Słysząc przez zbrojone ściany
Jak drży, nasz własny lęk
Umiemy żyć obok zła
Nauczmy się wreszcie żyć obok siebie
Kłopotów moc każdy ma
O których nikt oprócz niego nic nie wie
Dzielmy się chlebem i troską
Niech już nikt nie będzie sam
Ziemia jest globalną wioską
Tym bardziej więc się uda nam
Razem być
Ładniej żyć
Przestańmy kryć
Sympatii nieć
Dzielmy się chlebem i troską
Niech już nikt nie będzie sam
Ziemia jest globalną wioską
Tym bardziej więc się uda nam
Razem być
Ładniej żyć
Przestańmy kryć
Sympatii nieć
Umiemy żyć obok zła
Nauczmy się wreszcie żyć obok siebie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych